

7 Ιουνίου 2015

ΟΙ ΓΑΜΠΡΟΙ...

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Είχα μία θεία από τον πατέρα μου. Καλή γυναίκα, μα δεν την γνώριζα και πολύ καλά. Μέναμε μακριά και οι σχέσεις δεν ήτανε και τόσο στενές. Τώρα αν επιμένετε και θέλετε να μάθετε και πίο πέρα, πρέπει να σας πω πως αυτή η θεία μου από τον καιρό που ο πατέρας μου πίστεψε στον Χριστό και η ζωή του άλλαξε, μας κήρυξε ένα συκοφαντικό πόλεμο. Δεν πειράζει όμως. Ήτανε κάτι συνηθισμένο, κάτι που το περιμέναμε. Με τον καιρό όμως πάλι άρχισε να μας δέχεται, ιδίως εμάς τα παιδιά. Πιστέψτε με πως την αγαπούσαμε.

Κάποτε λοιπόν μάθαμε πως η θεία μου αυτή αδιαθέτησε, και ο πατέρας με έστειλε εμένα τη μοναχοκόρη του, που τώρα πιά είχα μεγαλώσει, να πάω να δω τη θεία μου και αδερφή του και να τη χαιρετήσω από μέρους του. Πήρα λουλούδια και γλυκά και πήγα. Μα εν τω μεταξύ η θεία έγινε καλά και πηγαίνοντας εκεί τη βρήκα σηκωμένη. Στο σπίτι της ήταν και άλλα δύο πρόσωπα. Ήτανε μία άλλη ανιψιά της από τον άνδρα της στην ηλικία μου, που δεν την γνώριζα, πολύ συμπαθητική κοπέλα, και μία άλλη κυρία, καλοντυμένη, φίλη της θείας μου. Πιάσαμε την κουβέντα, για τους ρευματισμούς της θείας, για την ακαταστασία του καιρού, για τη γάτα της, που γέννησε και έκανε τριών λογιών γατιά, άσπρα, μαύρα, και γκρίζα, για το χαλβά το φουρνιστό, που είναι πίο νόστιμος και πίο γρήγορος, και για τα μαύρα που θα φορεθούνε και φέτος πάλι. Είπαμε και άλλα πολλά, μα δεν είχα το στυλό μου μαζί να σημειώσω.

Σε μία στιγμή η θεία μου, αφού μας έβγαλε γλυκό σταφύλι και της το παινέσαμε, πήγε στην κουζίνα και μας έφτιαξε καφέ. Καφέ δεν πίνουμε στο σπίτι, μα πως να της το πεις της θείας; Έτσι λοιπόν άρχισα και γώ να ρουφώ τον ελληνικό, όπως κάνανε και οι άλλες. Μόλις τράβηξαν την τελευταία ρουφηξιά, η κυρία που μέχρι την ώρα εκείνη έβγαине πρώτη στον μαραθώνιο της γλώσσας, κοιτάζοντάς με πρόσχαρα μου είπε:

Α, τι ωραία.... Δύο ανύπαντρες κοπέλες.... Θας σας πω μέσα από το φλιτζάνι για τον γαμπρό που θα πάρετε.... Να δείτε που ποτέ δεν πέφτω έξω. Έχω βρεί πράγματα.

Τα χρειάστηκα. Πήγα να πω στην κυρία πως καλά θα έκανε να άφηνε το φλιτζάνι μου στην θέση του, και πως τη μοίρα μου τη γνώριζα. Μα είδα τη θεία μου που κοίταζε περίεργα και παρακολουθούσε με το παλιό της πνεύμα να δει τι στάση θα κρατήσω. Έτσι και εγώ δεν είπα τίποτα. Μα μου ήρθε έμπνευση. Έπρεπε το πράγμα να μην περάσει έτσι. Κάτι έπρεπε να πω και εγώ για το Χριστό που γνώριζα.

Θα δεχτώ, της απάντησα, μα υπό έναν όρο. Μετά θα σας πω και γω τη δική σας μοίρα.

Η θεία μου έσκασε αμέσως στα γέλια λέγοντας:

Μπράβο Μαρίτσα! Βλέπω πως δεν μοιάζεις του πατέρα σου, που είναι καλός άνθρωπος, μα καθυστερημένος με τις αντιλήψεις του.

Η κυρία με επισημότητα πήρε το φλιτζάνι της κοπέλας της άλλης και άρχισε. Α, κοπέλα μου δεν τα βλέπω καλά τα πράγματα και φοβάμαι πως θα σε κακοκαρδίσω. Βλέπω κάποιον ψηλό, λίγο μεγάλης ηλικίας, μα είναι μακριά. Θα περάσει καιρός ώσπου να γίνει αυτός ο γάμος. Τουλάχιστον εφτά τέρμινα.

Η καημένη η κοπελίτσα ζάρωσε στενοχωρημένη. Τόλμησε όμως να ρωτήσει:

Και μήπως βλέπετε τι δουλειά θα κάνει;

Πως, πως, βλέπω. Κάτι έχει μπροστά του.... Κάτι πουλάει. Έμπορος θα είναι.

..Μα όχι γρήγορα.

Από παιδιά; Ξαναρώτησε η κοπέλα.

Μα ούτε παιδιά βλέπω.... Μάλλον δεν θα κάνεις παιδιά.

Η κοπέλα στεναχωρέθηκε και η κυρία στενοχωρέθηκε που έφερε κακά μαντάτα στο κορίτσι. Μα διόρθωσε.

Να με συμπαθάς κοπέλα μου μα πρέπει να κάνω σωστά τη δουλειά μου. Ότι βλέπω λέω. Δεν ήθελα να σε κακοκαρδίσω.

Και μετά παίρνοντας το δικό μου το φλιτζάνι έβγαλε μία φωνή.

Θαυμάσιο. Θαυμάσιο... Όλα ωραία. Γρήγορος γάμος με κάποιον που τα έχει. Πολύ γρήγορος. Ζωή ευτυχισμένη και γαλήνια. Παιδιά πολλά. Ωραιότατο φλιτζάνι. Πρώτη φορά βλέπω τόσο όμορφο φλιτζάνι.

Ειρωνικά εγώ την διέκοψα.

Ναι, είναι από καλό σερβίτσιο.

Όχι, για το μέσα λέω. Για τον καφέ.... Πολύ τυχερή γυναίκα... Κάποιος μεγάλος σε παραστέκεται.... Να, το βλέπω με τα μάτια μου. Αν θέλεις έλα να το δεις και εσύ.

Με λύπη μου διαπίστωσα πως αυτά τα λόγια της φαρμάκωσαν ακόμη πιο πολύ την άλλη κοπέλα. Τότε πήρα φόρα και είπα:

Τώρα η σειρά μου και μένα. Θα σας πω τη δική σας μοίρα.

Η θεία μου χαμογέλασε και πήγε πάλι να πει για τη στενοκεφαλιά του πατέρα μου, μα δεν της έδωσα καιρό. Παίρνοντας με βιασύνη το φλιτζάνι της κυρίας και αντιγράφοντας τις γκριμάτσες της, της είπα:

Κυρία μου, με μεγάλη μου λύπη σας λέω πως τα βλέπω πολύ μαύρα εδώ μέσα. Να, κοιτάξτε το και σεις. Το παρόν σας το βλέπω σκοτεινό και το μέλλον σας ακόμη πιο μαύρο. Κάτι σας βαραίνει. Κάποιο μεγάλο χρέος έχετε. Υπάρχει μία ευκαιρία να φτιάξει το μέλλον σας και να γλυτώσετε από το βάρος και το χρέος σας αυτό. Είναι ο Ιησούς Χριστός, που υπόσχεται να σας ελευθερώσει από τις αμαρτίες σας και από την ενοχή σας απέναντι στη δικαιοσύνη του Θεού. Αλλιώς σε εφτά τέρμινα, σε τρία τέρμινα, ίσως και αύριο, θα χτυπάτε το κεφάλι σας στον τοίχο.

Αυτά βέβαια δεν τα λέει το φτωχό φλιτζάνι σας, μα τα λέει ο Ιησούς Χριστός.

Η θεία μου κέρωσε μόλις άκουσε αυτά μου τα λόγια. Μου φαίνεται πως από την ώρα εκείνη θα ματακύλησε στην αρρώστεια της. Και πήγαινε τόσο καλά.

Η κυρία ζάρωσε και έκανε πως χαμογελούσε. Μόνο η άλλη κοπέλα γέλασε με την καρδιά της και είπε πως από την ερμηνεία της κυρίας και την δική μου προτιμούσε την δεύτερη.

Τότε και εγώ της ευχήθηκα να γνωρίσει το Χριστό, φίλησα στο δεξιό μάγουλο τη θεία μου και έφυγα.

π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΡ. ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ, ΔΡ. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΙΔΗ ΜΑΝΤΕΙΑΣ

γ) Καφεμαντεία

Η καφεμαντεία στηρίζεται στην πίστη πως το είδος των γραμμών, ο αριθμός των, οι διάφοροι σχηματισμοί και οι χρωματισμοί των στο φλυτζάνι του καφέ προσδιορίζουν το μέλλον του πελάτη. Έτσι το θύμα κινδυνεύει να πέσει σε εξάρτηση, να προσαρμόσει τη ζωή του στα «δεδομένα» της καφεμαντείας, με απρόβλεπτες αρνητικές συνέπειες για τον ίδιο και την οικογένεια του. Μπορεί να πάρει λαθεμένες αποφάσεις, πέρα από κάθε λογική συ-νάφεια, και να προβεί σε ενέργειες ή παραλείψεις σημαν-τικές, με καταστροφικές συνέπειες. Έτσι λόγω χάρη α-ναφέρεται σε ανάλογο δημοσίευμα σε αθηναϊκό περιοδι-κό, ότι όταν στις γραμμές παρουσιάζονται «κυματισμοί», αυτό σημαίνει πως πρόκειται για «περίοδο με σκαμπανε-βάσματα. Δεν είμαστε αποτελεσματικοί σ' αυτή την πε-ρίοδο της ζωής μας». Αν σχηματίζεται σταυρός, «δείχνει μεγάλη στενοχώρια, ασθένεια, κατάθλιψη...» (Θησαυρός 27.11.1990, σε. 49).

Αν κανείς πιστέψει σ' αυτές τις προγνώσεις και συμ-περιφερθεί ανάλογα, θα δηλητηριάσει τη ζωή του και υ-πάρχει κίνδυνος να ζήσει αυτά τα γεγονότα, όχι επειδή τα πρόβλεψε η καφετζού, αλλά επειδή ο ίδιος, κάτω από την ψυχολογική κατάσταση της «πρόβλεψης» και της «βε-βαιότητας», εδημιούργησε τις απαραίτητες συνθήκες, ώ-στε να συμβούν!

[Διαβάστε Περισσότερα](#)

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr impantokratoros.gr